

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maiorescu
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Congresul General Arhidiecezan al „Agru“-lui și „Umfru“-lui la Dumbrăveni

Sâmbătă și duminică, în 25 și 26 Mai, s'a ținut la Dumbrăveni, orașul armenesc de pe vremuri, de lângă Târnava Mare, congresul general arhidiecezan al „Agru“-lui, luând parte la acest congres I. P. S. nostru Mitropolit Alexandru, însoțit de vicarul general Dr. V. Macaveiu, de canonicii I. Moldovan, Dr. V. Aftenie, A. Folea, I. Maiorescu și D. Neda și de diaconii Dr. S. Todoran și Dr. I. Vesa.

Primirea I. P. S. Sale

În gara de la Dumbrăveni așteptau elevii școlilor sub conducerea profesorilor, iară corul mixt al școlii de gospodărie și al gimnaziului condus de dl. prof. Felea a cântat „Pre Stăpânul“. Vorbirea de bun sosît a ținut-o avocatul Dr. Vamoș, fost prefect de Târnava Mică și președintele „Agru“-lui Dumbrăveni.

Sosind în oraș, piața am aflat-o tixită de lume, iar în mijloc o prea frumoasă poartă triumfală, sub care l-a întâmpinat pe I. P. S. Sa primarul orașului Dr. Laurențiu, iar în fața bisericii noastre pâr. potropop Gheorghe Simu, în fruntea tuturor preoților din protopopiat, îmbrăcați în odăjdii, arătându-și bucuria de a-l putea primi în această biserică.

Tuturor le-a răspuns I. P. S. Sa, și apoi a intrat în biserică, unde s'a făcut o scurtă litie.

A urmat

Ședința comitetului

care s'a ținut în sala de conferință a liceului. S-au discutat acolo rapoartele generale, atât al „Agru“-lui, cât și al „Umfru“-lui, iar seara la 8 s'a slujit la biserică noastră.

Paraclisul Maicii Domnului

Iar după aceea a predicat foarte frumos, despre Preacurata Fecioară Maria, profesorul de la Academia Teologică din Blaj Dr. Ioan Suciu.

Ziua a doua

S'a arătat frumoasă, fără nori și călduroasă. Pe toate străzile se vedeau oameni în haine de sărbătoare, iar din depărtare răsunau cântările slinte ale credincioșilor ce curgeau — curgeau în procesiune, în frunte cu preoții lor îmbrăcați în odăjdii și cu prapori înalți.

La ora 8 și jumătate lumea întregă se adunase în fața bisericii noastre, de unde l-au condus pe I. P. S. Sa în procesiune la biserică armenescă din piață, unde s'a slujit

sf. liturghie arhierescă

Biserica armenescă este cu mult mai mare și mai încăpătoare decât catedrala noastră din Blaj, de aceea s'a făcut acolo, cu învoirea celor mai mari, sf. liturghie. Iți era mai mare dragul, să privești marea de capete din nașa bisericii, iară la altar să vezi pe I. P. S. Sa, pe cei 10 preoți, și pe cei 2 diaconi îmbrăcați în odăjdii și slujind sf. liturghie. Corul unit al elevilor și elevelor a fost condus, cu multă măiestrie, de dl. profesor Felea, care a dovedit că stăruința împreună cu talentul poate face adevărate minuni. La sfârșitul sf. liturghii I. P. S. Sa a ținut o preafrumoasă predică, vorbind tot despre Preacurata Vergine Maria. După predică au început cuminecările. 5 preoți au cuminecat fără întrerupere vreo 600 de credincioși, vreme de aproape 1/2 oră.

Filind lume foarte multă,

ședința festivă

a congresului s'a ținut tot în aceeași mare biserică. După cântarea „Împărate ceresc“ I. P. S. Sa a rostit următoarea cuvântare:

Iubiți Fil și Frați. Onorat Congres,

Prăznuim congresul nostru arhidiecezan, al Agrului și al Umfrului, cu scopuri atât de pacifice, în momentul când națiunile cele mai puternice ale Europei sunt în plin războiu. De zăbia am scăpat de furiile războiului mondial și am respirat atmosfera păcii douăzeci și ceva de ani, iată-ne din nou în preajma de a li atrași și noi ca și atâtea alte neamuri mici, ferite până acuma de ororile războiului, în văltoarea unui războiu și mai crâncen, ce amenință să distrugă o civilizație întregă.

Pare-că trăim vremuri apocaliptice, asistând la sabatul infernal al cavalcadei morții. Cavaleria de oțel a carelor de asalt, adevărați monștrii ai iadului, Vulturii cu platoșă de oțel și cu foc ucigător în măruntaiele lor: avioanele de bombardament distrug nu numai armate și strivesc convoiuri militare, ci prefac în țândări și în praf și cenușe orașe și sate pașnice cu civilizație de veacuri și își astămpără setea lor de răzbunare asupra femeilor și copiilor și bătrânilor, necruțând nici pe cei răniți, adăpostiți în spitale sau lazarete de câmp. Pare-că ar fi bellum omnium contra omnes, războiu integral al tuturor împotriva tuturor.

Ce să zicem noi conducătorii creștini, noi principii bisericii lui Hristos, despre acest fla-

gel nemaipomenit în analele istoriei, în fața unui morman de ruine care se ridică munte înalt până la ceruri? Nu putem da alt răspuns decât răspunsul pe care ni-l dau slintele pagini ale Scripturii.

Războiul este un flagel divin, este bătaia lui Dumnezeu, cum spune atât de înțelepțește poporul nostru.

Iată ce citim în cartea Levitilor Cap. 26 vers 24 și 25: „Și eu voi veni la voi cu mânie mare și voi lovi și eu pe voi de 7 ori pentru păcatele voastre și voi aduce peste voi sabie.. și veți fugi în cetățile voastre și voi trimite moarte peste voi și vă veți da în mâinile vrășmașilor voștri“. Iar la Lege, 28, 45: „Și vor veni peste tine toate blestemele acestea și te vor prinde până ce te vor pierde și până ce te vor sfârși, pentru că nu ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău, ca să plinești poruncile Lui și îndreptările Lui câte s'au poruncit ție“ — vorba de robia fiilor prin războiu și de rodurile pământului topite de pâlitură. Apoi la Isaia 10, 6: „Vai Asirienilor, toiagul injurimii mele și mânia este în mâinile lor. Mânia mea o voi trimite asupra neamului celui fără de lege și norodului meu voi porunci, să facă prăzi și jefule și să calce cetățile și să le facă pulbere“. În sfârșit la Ieremia 5, 15, etc.: „Iată eu aduc peste voi limbă de departe, casa lui Israel, zice Domnul.. și vor mânca secerătura voastră și pânile voastre, și vor mânca de tot pe fiii voștri și pe fetele voastre.. și vor triera cetățile cele tari ale voastre, spre care voi ați nădăjduit.. și va fi când veți zice, pentru care lucru au făcut Domnul Dumnezeul nostru nouă toate acestea, și voi zice lor, pentru că m'ați părăsit pe mine și ați slujit la dumnezei străini în pământul vostru, așa veți sluji la streini în pământul care nu va fi al vostru. Vestiți aceștia la casa lui Iacob și să se audă în casa lui Iuda“.

Războaiele deci, dragii mei, sunt cu adevărat o pedeapsă a lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre și singurul mijloc de a le preveni sau a le accelera sfârșitul, dacă și-au deschis zăgăzurile furiei împotriva noastră, este, ca să ne întoarcem la Domnul Dumnezeul nostru, părăsind pe dumnezeii străini, idolii cărora ne-am închinat până acuma în pământul părinților noștri: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții. Ieremia 2, 13, „că două și rele au făcut norodul meu, m'au părăsit pe mine izvorul apei vieții și și-au săpat șic-și săntăni surpate,

cari nu vor putea ține apă". Cu adevărat fântâni surpate ce nu conțin apă, secătuite fiind de orice limbă vitală, sunt patimile în cari și din cari vom să gustăm bucuriile vieții.

Încă odată, remediul suveran de a alunga dela noi relele războiului, ori că e departe ori că este aproape, ori că suntem în mijlocul lui, este de a ne întoarce la Domnul Dumnezeu nostru, pocăindu-ne în sac și cenușe. Isaia 44, 22, „că iată am șters ca un nor fărădelegile tale și ca o ceață păcatele tale: întoarce-te la mine și te voiu mântui pe tine". Atunci vom putea exclama, după ce ne va fi izbândit Domnul: veseliiți-vă ceruri, că a miluit Dumnezeu pe Israel; trimbițați temeliiile pământului, strigați munți veselie, dealurile și toate limbile cele dintrâsele, că a izbăvit Dumnezeu pe Iacob și Israel se va mări". Isaia 44, 23.

Deci din nou, iubii fii, vă spun și eu cuvintele lui Iosie 14, 2: „Întoarce-te Israel, către Domnul Dumnezeuul tău, că ai slăbit întru nedreptățile tale. Luați cu voi cuvinte și vă întoarceți către Domnul, ziceți lui ca să nu purtați strâmbătate, și să luați bunătați și să răsplătim ronda buzelor noastre".

Vremile mari și grele reclamă hotărâri eroice. Zice-ți deci și voi cu Daniil prorocul: „Și am dat fața mea către Domnul Dumnezeu, ca să cerc cu cerere și cu rugăciune, cu posturi și cu sac și cu cenușe". Așa se și cuvine, căci zice-vom iarăși cu acela Daniil: „Ție, Doamne, dreptatea și nouă rușinea feșii", Daniil, 9, 7.

Onorat Congres, Sf. Părinte Piu al XII-lea a trimis nu de mult o scrisoare către Cardinalul Secretar de Stat, Eminența Sa Maglione, în care îl îndemna să vestească tuturor Episcopilor și preoților, să se roage ca toții, împreună, cu fiii bisericii de pe întreg globul pământului, pentru pace. V'am vestit și eu acea scrisoare a Sf. Părinte, rugându-vă, să recitați colectiv 30 zile de arându-l Sf. Paraclis al Maicii Domnului, pentru salvagardarea păcii. Înămănuțiați, rogu-vă pocăința voastră sinceră cu aceea rugăciune stăruitoare către Maica Domnului, pentru — ca Domnul să dea din nou pacea sa poporului lui Israel, adică nouă celor numiți cu numele cel sfânt al Fiului său, Isus Hristos.

Drept rod al congresului nostru, doresc, să se sape adânc convingerea mea în sufletele voastre, că pacea pentru scumpa noastră țară și neam românesc nu o vom putea asigura, decât prin mijloacele suverane indicate mai sus.

Prin aceasta declar deschis congresul nostru general, ținând să vă aduc spre știre îmbrăcurătoare, binecuvântarea largă și generoasă părintească pe care v'o aduce prin mine, și m'a însărcinat expres să o fac, Excelența Sa Nuntial Apostolic Monseniorul Andrei Cassulo, reprezentantul Sfântului Părinte în țara noastră.

Darul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți.

Mitropolit Alexandru Nicolescu

A luat apoi cuvântul *pdr. canonic Dr. Cosma Avram* în numele „Agru"-lui diecezan Cluj-Gherla. A mai salutat congresul dl. prefect Micu de Târnava Mică în numele Excelenței Sale Rezidentului Regal General Dănilă Papp.

Și-au rostit apoi vorbirile de deschidere dl. inspector general școlar *Nicolae Negrușiu*, președintele „Agru"-lui Arhidiecezan, și dna directoare *Emilia Hopârteanu-Coltor*, prezidenta Uniunii Mariane a Femeilor Române Unite (pe scurt „Umfru"). Amândouă aceste vorbiri au fost la înălțime, fiind mult aplaudate de public. Pentru pușnătatea locului din această gazetă însă nu le putem tipări aici.

A urmat apoi conferința dlui director general din Ministerul Cultelor *Dr. Zenovie Păcilșanu*, care a arătat mai întâi ce este spiritul Blajului, iar apoi a dovedit că Dr. Augustin

Bunea este cel mai minunat reprezentant al acestui spirit.

Excelența Sa Mitropolitul a trecut în sala festivă a Primăriei, unde a primit delegațiunile cari l-au salutat, iar în biserica armenescă a continuat ședința festivă, și anume au salutat „Agru"-l dl. profesor *Damian Pop* dela Turda și dl. ziarist *Togan* dela Mediaș, cărora le-a mulțumit dl. președinte *Nicolae Negrușiu*. „Umfru"-l a fost salutat de către dna *Crețu* din Tg. Mureș, dna *Hodârău* Brașov, dna *Smitgelschi* Sibiu, dna *Badișolu* Sighișoara, dna dr. *Săroiu* Diclosânmartin, dna dr. *Popa* Turda, dna *Ordșteanu* Mediaș și dna *Simu* Dumbrăveni, cărora le mulțumește dna prezidență *Hopârteanu-Coltor*. De încheiere se citește telegrama de salutare a I. P. S. Sale Dr. Valeriu Traian Frențu dela Oradea, după care se cântă „Cuvine-se cu adevărat", iară în sala festivă a hotelului „Transilvania" începe masa comună, la care au luat parte cam 150 persoane, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul.

Ședința a doua

s'a ținut în sala de gimnastică a liceului. Raportul general al „Agru"-lui l-a citit *pdr. secretar general prof. Dr. Septimiu Todoran* dela Blaj. După vorbirile dlui *Laurențiu Moldovan*, inspector general la Ținutul Mureș în Alba Iulia, și a dlui *Dr. Augustin Popa*, profesor la Academia Teologică din Blaj, raportul general a fost primit. A urmat la rând raportul general al „Umfru"-lui citit de dl. secretar *prof. Virgil Stanclu* care a fost primit după vorbirile aceluiaș doi domni și a prefectului de Târnava Mică dl. *Micu*. După raportul casei „Umfru"-lui, compus și citit de dș. profesoară *Turica Falicea* din Blaj s'a citit și primit următoarea

Moțiune

Congresul Arhidiecezan al „Agru"-lui și „Umfru"-lui ținut în orașul Dumbrăveni în zilele de 25 și 26 Mai 1940

Exprimă sentimentele sale de neclintită alipre față de biserica Romei eterne și de iubire fiască pentru urmașul verhovnicului Petru, Papa Pius XII, care conduce nala lui Petru în aceste zile de grea cumpănă pentru atâtea popoare ale lumii și în care și-au pus nădejdea unei păci drepte toate popoarele lumii.

Afirmă aici, în mijlocul Ardealului, în apropierea cetății Blajului, hotărârea fiilor bisericii Române unite cu Roma, de a apăra cu prețul vieții lor întregitatea granițelor firești a neamului nostru, făcând zid de netrecut în jurul gloriosului tron al M. Sale Regelui Carol II și repetă apelul adresat către toți fiii neamului, de a înălțura, în aceste vremuri de mare bejenie, ceace ar tulbura dragostea și unitatea sufletească a neamului.

Asigură pe înaltpreasfințitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit *Dr. Alexandru Nicolescu* de dragostea și devotamentul „Agrului" și „Umfrului", cari vor fi în toate împrejurările o singură armată disciplinată, gata de luptă și jertfă, a bisericii noastre.

Speră că factorii în drept vor continua tot mai mult să înțeleagă și să urmeze rostul și rolul bisericii unite române în această țară, satisfăcând justele ei dorinți și străduințe, cari se îndreaptă toate numai și numai spre marele ideal de mărire și de fericire al neamului nostru.

Congresul își exprimă dorința ca „Agrul" și „Umfrul" să se organizeze în toate parohiile Arhidiecezane; ca să se caute mijloacele pentru ca aceste două Asociații să aibă la dispoziție și resursele materiale mai bogate, pentru a putea activa după cuvînță.

Congresul își însușește ideea de a organiza cursuri speciale de înșirare agriste pentru

viltorii preoți, stărînd în același timp și pentru educația religioasă cât mai bună a tineretului în învățămîntul de toate gradele.

Ca un desiderat special, Congresul împlinează dorința, ca să se aranjeze exerciții spirituale pentru preotese și pentru prezidențele reuniturilor mariane, precum și îngrijirea sufletească a ucenicilor de meserii și a persoanelor de serviciu.

Seara s'a dat un frumos concert în sala festivă a hotelului „Transilvania", din care s'a putut vedea străduințele și frumoasele însușiri de conducător de cor ale dlui profesor *Felix*

În grelele împrejurări de astăzi, congresul arhidiecezan al „Agru"-lui și „Umfru"-lui a fost ca o lingură de miere într'un blid de dur. S'a văzut din acest congres, că la noi se creează destul de bine, dar că împrejurările grele de astăzi nu ne îngăduesc să facem să lucrăm cum am dori. Laudă se cuvine pentru conducerea „Agru"-lui dlui insp. gen. *Nicolae Negrușiu*, iar pentru a „Umfru"-lui dnei directoare *Emilia Hopârteanu-Coltor*. Mândol au lucrat cât se poate de cu mare suflărire și au ajuns la rezultate destul de frumoase între împrejurările grele în cari trăim.

Să dea Dumnezeu ca acest congres să fie cel din urmă în acest războiu și ca la anul putem raporta despre rezultate mult mai frumoase.

Din ședința festivă s'au trimis următoarele două telegrame:

Sanctității Sale Papa Pius XII

Clerul și poporul român unit din Arhidieceza de Alba Iulia și Făgăraș intrunt în congresul „Agru"-lui și al „Umfru"-lui, la Dumbrăveni, se unesc în cruciada de rugăciuni pentru pace inițiată de Sanctitatea Voastră și asigură de dragostea lor filială și de devotamentul cel mai perfect către sfântul Școala fericitului Petru, vicarul lui Cristos pe pământ, cerșându-l binecuvântarea apostolică.

Majestății Sale

REGELUI CAROL II

București

Asociația generală a Românilor Uniți și Uniunea Femeilor Române Unite din Arhidieceza Blajului, intrunte la Congresul comunal anual la Dumbrăveni, prezintă Majestății Voastre omagii filiale și asigurarea devotamentului neclintit către Tron și Țară, pentru toate jertfele, spre gloria Dinastiei veșnice dănuite a României.

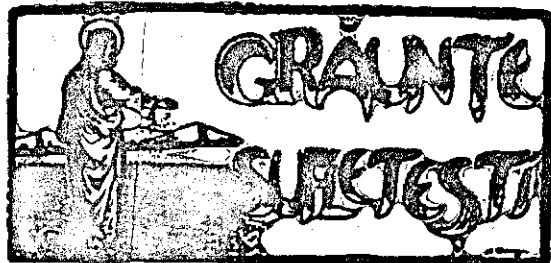
Amândouă au fost iscălite de către: *Mitropolit Alexandru Nicolescu*; *Inspector Nicolae Negrușiu*, președintele Agrului; *Prof. Emilia Hopârteanu*, prezidenta Uniunii Mariane.

Serbare marianistă la școlile de fete din Blaj

Duminecă, 19 Mai crt., a avut loc la Blaj Recunoștința din Blaj, o frumoasă serbare religioasă. 35 eleve ale școlii normale de fete două dela liceul comercial de fete și una dela cel teoretic, au fost primite în mod solemn rândurile membrilor Congregațiilor Mariane pe lângă acele școli. I. P. S. S. Mitropolitul, tronul suprem al acestor școli, a ținut să citeze personal acest act sărbătoreț, prin legământul de marianiste, al elevelor, și promiteau astfel de a fi adevărate fiice ale Precuratei, împărțindu-le medaliile și diplomele de marianiste. Înaltul Stăpân a adresat fiicelor sale sufletești cuvinte calde de blăugiști învățători, sfătuindu-le și legându-le de flet tuturor, să urmeze pe Acela, pe care la cel moment și-o alegeau de mamă și moș

și să se roage pentru pacea lumii, după îndemnul Preafericitului Părinte Pius al XII-lea. La această serbare au fost de față Reverendissimul Ioan Moldovan, canonic, inspectorul arhidiecezan al școlii normale de fete; Păr. Eugen Ciungan, directorul oficiului arhidiecezan; Păr. Liviu Chinezu, prof. de teologie; Păr. Dr. Aug. Ciangun profesor; Dr. Ioan Vesa secretar mitropolitan; Păr. Eugen Popa paroh II Blaj; Păr. Liviu Pandrea prof. de religie și conducătorul Reun. „Neprihănită Zămislire” dela școala normală de fete și corpul profesoral al școlii, în frunte cu directoara D-na Virginia Puia.

Dăm mai jos numele elevelor promovate: Zoe Dragomir, cl. V lic. teoretic de fete; Doina Stroia și Stockhammer Hilda cl. V lic. com. fete, iar dela șc. norm. de fete Făgărașan Raveca cl. VI. Blaj, M. Deceanu, M. Frențiu, L. Jurcovanu, E. Metea, M. Moldovanu, St. Nistor, M. Poenaru, M. Salcă, M. Teș Sofronia, Turcia L., Urieș Flora cl. V., Băeșiu E., Bonta V., Borda V., Butunoiu M., Buzan L., Cristurean E., Cucerzan S., Fărcașan A., Hantă M., Ghirișan M., Manton L., Mateiu M., Poj Versavia, Popa L., Raica A., Roman Cl., Rusu M., Soporan V., Stoia A., Todea A. și Suciu Maria m. ext.

Acopeirea sfintelor daruri

După ce a pregătit sfintele daruri, preotul binecuvântează tămăia și zice:

„Tădăie îți aducem, Cristoase Dumnezul nostru, întru miros de bună mireasmă spirituală, pe care primim-o întru altarul cel mai presus de ceruri, trimite-ne noul darul reasfântului tău Spirit”.

Api tămăiază preotul steluța, o a-

șază deasupra discului, pe care este agnelul și părticelele, și zice:

„Și venind steaua, a stat deasupra unde era Pruncul”.

Preotul tămăind acoperământul cel dintâi, acopere sfânta pâine împreună cu discul și zice:

„Domnul a stăut împărat, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru podoabă și s'a încins”.

Și preotul, tămăind acoperământul al doilea, acopere sfântul potir zicând:

„Acoperit-a cerurile bunătatea ta, Cristoase, și de lauda ta plin este pământul”.

Pe urmă tămăind acoperământul cel mare, ce se zice aer, acopere atât discul cât și potirul și zice:

„Acopere-ne cu acoperământul aripilor tale; alungă dela noi pe tot dușmanul și potrivnicul; păsește în pace viața noastră. Doamne, miluește-ne pe noi și lumea ta și mântuește sufletele noastre, ca un bun și iubitor de oameni”.

Prin rugăciunile acestea preotul recunoaște că Dumnezeu este atotputernic și bun și că el revarsă din belșug darurile sale asupra noastră, mai ales prin această jertfă care este sfânta liturgie.

Acoperământul deasupra discului înseamnă giolgiul cu care a fost învăluit trupul Domnului; acoperământul potirului năframa cu care au acoperit Iosif și cu Nicodim fața Domnului când l-au așezat în mormântul; acoperământul cel mare înseamnă piatra cea mare de pe mormântul Domnului; cădelnița arată că Isus a fost om adevărat; focul din ea înseamnă dumnezeirea care s'a ascuns în trupul Domnului, iară tămăia aroamele cari s'au adus la mormântul Domnului de către femeile purtătoare de miruri.

După ce a acoperit sfintele daruri, preotul le cădește și apoi zice o rugăciune

prin care-l roagă pe Dumnezeu, să binecuvinteze acea punere înaintea și să o primească întru altarul său cel mai presus de ceruri; să-i pomenească și pe ceice o au adus și pe cei pentru cari o au adus, iar pe ceice o aduc să-i păzească fără de osândă întru jertfirea dumnezeieștilor sale taine.

Face apoi preotul deslegarea și cădește masa punerii înainte, sfântă masă a altarului împrejur crucii și întreagă biserică, zicând în taină un tropar precum și psalmul al 50-lea. Această tămăiere se face ca să curețe prin ea întreagă biserică de orice spurcăciune, dar de fapt ea înseamnă curățirea tuturor păcatelor, ispitelor și uneltirilor diavolești din sufletele celorce sunt de față la sf. liturgie.

Zice apoi preotul, stând în fața sfântului altar, de trei ori rugăciunea „Împărate ceresc”, închinându-se tot deatâtea ori — După cel dintâi și al doilea „Împărate ceresc” zice:

„Mărire întru cele de sus lui Dumnezul și pe pământ pace, între oșmeni bund învoire”.

iară după cel din urmă „Împărate ceresc” zice:

„Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta”

Preotul sărută apoi evanghelia și începe sfânta liturgie. Evanghelia-l închipuește pe însuși Domnul nostru Isus Cristos. Dragostea mare pe care trebuie să o aibă preotul către Isus și-o arată prin sărutarea evangheliei.

Părintele Iuliu.

Acum când vremurile sunt așa de schimbăcioase și lucrurile din lume se schimbă dela ceas la ceas, nimenia nu mai poată trăi fără de o gazetă. Cea mai potrivită gazetă pentru plugari este: „UNIREA POPORULUI” dela Blaj.

Foite „UNIRII POPORULUI”

Cinilituri din Bucovina

Cătăluș de lângă baltă
Saltă, latră și iar saltă. (Broasca)

Intr'un vârf de pai
Cușma lui Mihai (Cătușla macului)

Patru alergătoare
Și-o spânzurătoare (Calul înșenat)

Cinel, cinel
O pădure și-o prescură (Căpșă)

Capuri spânzurate
La rând înșirate (Cununa de usturoi)

Sus covată,
Gios covată,
La mijloc

Gură căscată! (Gura căscată)

Toarce și răstoarce
De-ai gândi că cine ști ce face (Măța)

Țândurica bradului
Veselia satului (Vioara, cetera)

Slugă credincioasă

sau cum, și în ce împrejurări, a ajuns
Sonică să vadă Blajul.

Il chema Simeon... Oșmenii însă îi ziceau Sonică. Poate de ce era subțirel și mic, numai cât o mânășă de cânepă.

Dar la părțag era un uriaș. Cum îl scotea cineva din pepeni, punea mâna pe briceaga din șerpar, injura mai avan cu la ușe de cort țigănesc și era gata să-l implănte și în carne de mamă. Îi plăcea tutunul, ca vițelului laptele. Nu-l fuma, ci îl sugea. Aprindea țigară dela țigară, nealagând calitatea ierbii dracului. Las, dacă nu-și și răsbuna obiceiul acesta rău pe el. Tușea de i-se 'nvinețea pielea 'n obraz. Uneori îl îneca tușea, că era mai aproape de moarte decât de viață. Horcăia otrava tutunului în coșul pieptului, ca grăsimea în gura unui porc în ajun de Ignat.

Pare-mi-se, că tutunul și rachiul i-au săpat groapa. A murit de tânăr, plâns de cel cărora

le mai putea da câte o mână de ajutor în casă. Dar nu aceste păcate l-au învrednicit pe Sonică să-l scot din groapa uitărilor, ci o întâmplare șoadă; cum și în ce împrejurare a ajuns Sonică să vadă Blajul.

Îi mult de atunci... Și totuși trăiesc, uneori, acele zile, cum le trăiesc, pe cele de azi.

Terminasem clasa IV în Sibiu, la liceul unguresc de stat. Tot atunci fu silit, din cauza de morm, să părăsesc școala de cadeți (ofițer) din Sibiu un consătean, al meu, S. L.

Mare și grea bătaie de cap pe părinți, încotro să ne pornească, în toamnă, pentru a o nimeri mai bine și mai cu noroc. Și nu știu cum, sorții amândurora au căzut pe Preparandia din Blaj. Adecă, să fiu drept, asta s'a hotărât aproape în ultima zi, după ce s'au ostenit mințile în căutarea de loc mai bun. Cum nu mai era timp de pierdut, s'a hotărât, ca celce semnează aceste rânduri, ca un cunoscător al Blajului, — clasele I și II de liceu le făcusem acolo, — să iau primul tren spre Blaj, să caut gazdă și să înscriu pe cei doi pui de mărghineni în vestita Preparandia a Blajului, din care mai ieșise dascăli buni ai satului nostru. Părinții și colegul în ale viitoareii dascălii au rămas să se mai pregătească cu de-ale gurii pentru cel puțin o lună și să mai cârpească cele câteva albituri, petecite și așa destul, ca a doua sau a treia zi să împreune căii și să mă urmeze pe alt drum, dar spre aceeași țintă, la Blaj.

Mie mi a căzut bine această norocoasă ie-

Din viața sfintei Sore Tereza de Pruncul Isus

Călugărița Maria Sfintei Inimi, sora și nașa sfintei Tereza din Lisieux

(urmare și sfârșit)

Inalte vizite

Când în 1925 vine cardinalul Vico, trimis anume de papa Pius XI să aducă trandafirul de aur dat de Sfântul Părinte însuși, să-l așeze, în semn de recunoștință, în mâna sfintei Tereza, Maria își arată dorința de a vedea pe acești cardinali. Pentru că, zice ea, nu se știe, care din ei va ajunge odată Papă și eu aș fi foarte fericită să știu că am primit aici, în mănăstirea din Lisieux, binecuvântarea viitorului locuitor al lui Cristos pe pământ.

Această dorință i se împlinește la 12 Iulie 1937, când Eminența Sa cardinalul Pacelli — acum Papa Pius XII — vine ca trimis special („legat pontifical”) al fostului Papă, să sfințească mănăstirea ridicată de Francezi pe un vârf de deal, în cinstea sfintei Tereza din Lisieux. Sora Maria are fericirea să primească nu numai binecuvântarea trimisului Papei, dar însuși sfânta cuminecătură din mâinile lui. Tot cu acest prilej, Prea Sfințitul Francisc Picaud, episcop de Bayeux și Lisieux, o prezintă numitului cardinal cu aceste cuvinte: „Eminență, e sora Maria Sfintei Inimi, sora mai mare și nașa Sfintei Tereza a Pruncului Isus, căreia îi datorăm Istoria unui suflet”. Numita istorie a unui suflet cuprinde viața Sfintei Tereza, scrisă de însăși sfânta aceasta, la stăruința surorii sale Maria. Iată, deci, că întreaga creștinătate îi datorește recunoștință, pentru că a făcut să se scrie noua evanghelie dela Lisieux.

La 18 Ianuarie 1940, în prezina morții, călugărițele vin s'o mai vadă odată. Ea le zâmbește fericită. Cele mai multe o cred cu totul sleită de puteri. Dar iată că ea își întinde mâna, ia crucea așezată lângă pat și, sărutând pe Cel Răstignit pe ea, zice: „Te iubesc”.

Sunt cele din urmă cuvinte deslușite ale ei. Prelungindu-i-se agonia până în dimineața zilei următoare la orele 2, sora, care o îngrijește,

mai aude din gura ei frânturi de rugăciune din Tatăl nostru, Născătoare de Dumnezeu și rugăciunea de căință în ceasul morții.

Mai târziu, la orele 6, când intră în chilia moartei sora Ghenoveva Sfintei Fețe, simte un minunat miros de tămâie, cum nu se obișnuiește să se ridice din cădelnițele preoților. Același miros încântător îl mai simt alte două călugărițe: locuitoroa de stareță și sora care-i spală rufele după moarte.

Să fie un semn de puterea, de mila, de dragostea nemărginită a lui Dumnezeu, pe care răposata Marie a Sfintei Inimi zicea că va căuta să le cunoască mai de aproape în viața de apoi?

Aceasta vom ști-o la timpul său, dacă bunul Dumnezeu ne va învrednici.

Pr. Ioan Georgescu

Sămânța viitorului

A fost și în anul acesta „Ziua copilului”. S'a sărbătorit undeva la București și poate și în câteva orașe din țară. Pentru multă lume a trecut însă aproape neștiută și neluată în seamă. Acum, când sute de mii și milioane de vieți se sting fără rost, în cea mai cumplită înclăștare din câte a cunoscut Istoria vreodată, omul nu mai are putere să se oprească și asupra acestei sărbători. Printre atâtea sunuri turburătoare de război de crudă sfâșiere între neamuri, ea și-a pierdut pare-că tot înțelesul. În fața atâtor morți pare-că și-a pierdut înțelesul însăși viața. Azi omului nu i-se mai cere doar să trăiască, ci să știe să moară.

Și totuși sărbătoarea „Zilei copilului”, nu și-a pierdut nici azi înțelesul. Ea are încă și în aceste vremuri un mare înțeles și o mare însemnătate. Urmărește doar grija și apărarea copilului, apărarea și sprijinirea familiilor cu copii mulți. Iar copilul este bunul cel mai mare al unui neam. El nu este numai bărbatul și apărătorul de mâine al țării, ci însăși nădejdea de viitor a unui neam. De copil se leagă toate nădejdiile viitoare. În copil bătrânii văd însăși sămânța viitorului neamului lor.

În lupta cumplită pentru stăpânirea acestui pământ răzlesc numai popoarele cari au copii mulți. Ele sunt așa-zisele popoare de viață, cari au mai mulți sorți de biruință și vor stăpâni viitorul. Un popor fără copii, este un popor secătuit de puteri, îmbătrânit și ajungând în pragul mormântului.

Neamul nostru însă nu se poate plânge de lipsă de copii. Se nasc la noi atâtea copii, poate mai mulți ca la ori care alt neam. Pe catul cel mare este că și mor mai mulți ca la oricare alt neam. Și nu mor din pricina că neamul nostru ar fi un neam bolnav, fără putere de viață, ci mor din pricina sărăciei și bolilor.

Se sting atâtea copilași, în orașele și în satele noastre, de foame și de boli. Mor cu mii, pentru că nu au o bucată de pâine, o pahar de lapte, o casă mai luminată, pentru că nu este un medic să-i îngrijească atunci când sunt cuprinși de boală.

Oameni de inimă și cu dragoste de copii au văzut primejdia și au arătat și altora. Și cerut aușilor, celor cu dare de inimă să dea ceva și pentru copil, să vină în sprijinul familiilor cu copii mulți. Aceasta este o datorie națională. Cine ajută și dă pentru copiii neamului, face mai mult decât o faptă de milă față de frații săi săraci, el își ajută neamul și țara. În aceste vremuri grele de jerte este o datorie națională să ajutăm și să sprijinim copiii săraci.

Pelerinaj la Cărbunari.

Dimineață 2 Iunie c., la Capela Părinților Asumpționiști, din pădurea Cărbunari, va avea loc pelerinajul în cinstea Precurarei, sub patronajul I. P. S. Mitropolit Dr. Al. Nicolescu, Liturhie arhierescă la ora 10 Toți cei ce doresc să se roage pentru Pace și rugă să ia parte în număr cât mai mare la acest pelerinaj.

șire la sorți, având să mă plimb pe tren, ca un boier, fără desagi și traistă în spate, ca alte dați.

Ar fi prea lungă zeama povestirii, dacă v'aș descrie, cum le-am făcut cam de-a 'ntoarsele, cele ce mi-au poruncit, să fac.

Destul că a treia zi, pe la ojină, se arată dinspre podul Vezii, căruța așteptată, ce aducea pe mama, pe tata colegului și pe el, pe viitorul coleg de clasă, de pat și de bancă, pe lângă alte multe marafeturi, mâncări, hăisărie, cum se cerea unui preparand pe acea vreme. Îi conduc la nana Iova, Subhurubi, unde, pânăce Văsălie sluga a deshamat calii, i-a tras de urechi, să le sboare osteneala, i-a legat în grajd, le-a dat hrană, cei sosiți s'au periat și au scuturat praful drumului din haine, au gustat ceva și au leșit în oraș, să cunoască Mica Romă, despre care multe și bune vești au auzit și citit, dar pe care vrednici n'au fost până atunci s'o cunoască.

Parcă acum mă văd alături de ei, cum le explicam increzut, suind dâma Subhurubilor, cotind spre largă piață din fața bătrânei mănăstiri, cum i-se spunea atunci, catedralei. Piața era furnicar de oameni, nu altceva. Elevi și părinți din toate colțurile românismului, în fel de fel de strale, înțelegându-se și înfrățindu-se în sumedenie de dialecte. Era vestitul târg de cărți al Blajului ce s'a dus. Acolo era și lanoș cu prăjiturile lui ciupite de mâini luge, țigănușul Lăcătuș cu ghidoșeniile lui, virșlarul lui Ungar, covrigarul și cele câteva petrifalence cu plăcin-

tele umplute cu lapte stors, din care se înfruptau muștele, ca din a lor avere. Și pe cât mira-re a celor pe cari li însoțeam se înșireră în crucile strălucitoare de pe înaltele turnuri ale mănăstirii, un glas cunoscut, dar venit ca prin văzduh, ne strigară în urechi: — *Bin' că vă găsesc... De când vă caut. — Am adus cărțile domnișorului*”.

Cine era?... Sonică, sluga harnică și credincioasă a tatălui colegului meu. Am rămas ca înlemniți, în vreme ce Sonică, ținând într-o mână pălăria vârfuită cu prune, șterpelite cine știe din ce sat, scotea din sân o mână de file cocoloșite, fără nici un preț sau folos.

— „O zis mătușea, bătrâna, să dau o fugă, să v'ajung.. Că și-o uitat domnișorul cărțile ăstea... Și nu v'am putut ajunge până aici...”

Sub picioarele stăpânului se clătina pământul. L-a lăsat acasă cu porunca răspicat vârată în urechi: „Incuși poarta în urma noastră. Te culci, dar când se trezește rândunica din cuib și tu să fii în picioare. Măine și poimâine îmi străngeți în șopron toată otava ce-o avem pe câmp. M-ai înțeles?” — „Înțeles, stăpâne, înțeles,” ci c'ar fi zis Sonică, închizând poarta cea mare, în urma căruței, ce ieșea din curte în miez de noapte.

Și poate așa ar fi și făcut, cum i-a poruncit stăpânul, dacă bunica celui dus la învățătura Blajului nu s'ar fi sculat și ea cu noaptea în cap, să-și sărute nepotul și să ia și dânsa parte la grijile despărțirii. Poate n'a ajuns căruța în

capătul satului, când ochiul grijului al-ătrânc a descoperit cele câteva file îngălbenit de pe stelaș, pe cari le credea uitate de nep, că și șipat, cât o lăsa bătrânețele:

— „Sonică, Sonică!. Dă o fugă, răgul bunichii, poate-i ajungi undeva... Și-o uit nepotul cărțile acasă. Și Sonică, sluga bă și credincioasă, iubitorul de tutun și rachiu, șogol, omul cât o mănuge de căneță, a d'o fugă de-o zi, de sub Teișul Carpaților până în mijlocul Blajului, ducând în sân câteva foi o tr'o carte răvășită și uitată.

Povestea lui Sonică nu s'a isprăvit numai cu atâtea. Eu o scurtez însă, mai adăugându-mi numai sfârșitul.

Sonica a devenit om vestit în sat. Când îl năcăjiau prietenii, le răspundea biruitor:

— „Las' să fiu, așa, cum ziceți... Tot nu mă dau pe voi.” Eu am văzut B.ajul... Și dacă nu mă credeți, mergeți de întrebați pe vameșul dela Podul Târnavii. I-am lăsat briceagul zăgăz în loc de vamă. Și-acuma-i la el! Nu știu când îl voi putea scoate. Și a murit poate cu gura lui la întâmplarea lui... cu Blajul.

Petrea Dascălul

Cinel, cinel
De ce-o lungesti,
De ce mai scurtă-o faci (e/1/1)

Liniste în țară — Lupte crâncene între Francezi, Englezi și Germani — Belgia a încetat lupta — Se așteaptă răspunsul Italiei

Ce a mai hotărît guvernul

În vremurile grele și de mare încordare prin care trecem, România își urmează drumul său de pace, de întărire și ridicare a națiunii.

În ultima ședință a consiliului de miniștri s'au luat hotărârile însemnate pentru bunul mers al țării și mulțumirea poporului.

În primul rând se va face armonizarea salariilor, adică se va face o mai dreaptă împărțire a plăților funcționarilor.

Un alt lucru însemnat, despre care s'a hotărît, este împărțirea ajutoarelor lumii sărace. O nouă lege va arăta, cine are drept la aceste ajutoare și cum se vor împărți ele.

S'a mai luat apoi în cercetare situația economică a țării și s'a hotărît, să se ia noi măsuri pentru îndreptarea lucrurilor și pentru a feri economia țării de urmările războiului din alte țări.

Față de vecinii noștri, de popoarele cari se războiesc, România duce și pe mai departe aceeași politică de pace și neutralitate.

La sfârșitul săptămânii au fost concentrați pentru instrucție de o lună de zile, mai mulți rezerviști ofițeri și soldați.

Indemnul M. S. Regelui

Anul acesta, implinindu-se zece ani de domnie al M. S. Regelui, guvernul a hotărît, ca în ziua de 8 Iunie să-l sărbătorească în chip deosebit.

Sărbătoarea aceasta o așteptam cu toții, o aștepta întreaga țară, ca o răsplată dată acelui, care de zece ani veghiază la cărmuirea destinelor noastre.

Totuși această sărbătoare nu va avea loc. Într-o scrisoare trimisă dlui președinte al consiliului de miniștri, M. Sa Regele a cerut, ca să nu se mai facă această sărbătoare.

A arătat că împrejurările și grijile mari de fiere clipă nu sunt potrivite pentru o astfel de sărbătoare și care pe de altă parte pricinulește și cheltuieli mari.

Acela cari vreau să-l sărbătorească, n'o pot face mai bine, decât punându-și toată munca și râvna pentru întărirea României.

Scrisoarea aceasta a avut un răsunet adânc în inima țării. Ea ne amintește că acum nu-i vremea potrivită pentru prăznuiri, ci pentru muncă încordată și veghe necontenită la întărirea țării.

Prăznuirea aceasta însă tot va fi. Va face-o fiecare bun Român în sufletul său, în inima lui, așteptând vremuri mai potrivite și va rosti rugăciune către Tatăl ceresc pentru țară și Rege. Va face-o, urmând indemnul regesc, închinându-și munca și puterile sale României, ca ea să fie tare în bătălia furtaților.

Viața culturală în țară

Viața în țară și-a urmat drumul ei liniștit. În această săptămână s'au ținut două mari adunări ale oamenilor cu carte, una a fost adunarea scriitorilor români, iar cealaltă a profesorilor de geografie din întreaga țară.

Tot în săptămâna aceasta Academia Română, a ales doi membri noi, din marile cartu-

rari ai țării, pe dl Nichifor Crainic un mare scriitor și poet și pe dl Parhon, un foarte învățat doctor și profesor universitar.

Frontul Renașterii Naționale a ținut două adunări însemnate la Siliștea în Dobrogea și la Rupea în Ardeal.

Un semn de cinstire față de țara noastră

În străinătate, la Roma, s'a deschis în săptămâna aceasta expoziția artistică a pictorilor și arhitecților dela Școala Română din Italia.

Expoziția s'a deschis în fața Regelui Italiei, care a ținut să ia parte, în semn de cinstire față de țara noastră.

Au mai fost de față oamenii învățați din Italia, miniștri și slujbași înalți.

Hotărîrea comisiei dunărene

Comisia Europeană a Dunării a votat o hotărîre însemnată, care este o nouă recunoaștere a politicii de pace și neutralitate pe care o duce țara noastră.

S'a hotărît, să se ia măsuri însemnate pentru controlul vapoarelor pe Dunăre. Potrivit acestei hotărîri, este oprită trecerea pe Dunăre a vapoarelor înarmate și a celor cari poartă arme, afară de vapoarele țării prin care trece această apă.

Comisia Europeană a aprobat aceste hotărîri și s'a învoit ca în țara noastră controlul pe Dunăre să-l facă autoritățile românești.

Vorbă bună despre noi

Ne este dat de o vreme încoace să auzim tot mai multe vorbe bune rostite de frații noștri Italiani.

Vremurile de acum ne apropie parecă tot mai mult de ei. În zilele trecute un profesor Italian a scris un însemnat articol despre poporul nostru. Arăta că latinitatea noastră, originea noastră latină în aceste părți de lume, prin atâta puzderie de neamuri strelce, este o adevărată minune istorică.

Năucii cu mintea aprinsă

Dl ministru de Interne Mihail Ghelmegeanu a trimis o circulară, un ordin către dnl rezidenți regali, în care poruncește să se ia măsuri aspre împotriva acelor cari poartă între oameni vești fuspălmântătoare și neadevărate. Pe aceștia dl ministru îi numește „năucii cu mintea aprinsă” și amintește că pentru ei este și în lege o pedeapsă foarte aspră. Anume se pedepsesc toți aceia cari poartă vești neînștitoare și neadevărate cu o pedeapsă de 2—6 luni închisoare și 2—10.000 Lei amendă.

Leacul cel mai bun în aceste vremuri grele este tăcerea și munca.

Ce se mai petrece în străinătate

Săptămâna aceasta a fost plină de griji și frământări pentru toate popoarele Europei și poate a lumii întregi.

Pe frontul din Apus bătălia a continuat cu înverșunare. Veștile cari veniau de acolo

vorbeau de cea mai cumplită înclăștare din câte a cunoscut istoria vreodată. În această vreme teama războiului a început să se întindă până în cele mai îndepărtate colțuri ale Europei.

S'a așteptat mai ales cu mare neliniște hotărîrea Italiei. Au fost mari temerile că țara aceasta va frânge pacea și va duce după ea în război și pe celelalte popoare din Europa. De acest lucru s'au temut țările din Europa și Egiptul.

Vântul războiului a început acum să miște și pe Americani. Până acum America era liniștită și nu se prea amesteca în treburile Europei.

Războiul acesta a făcut-o să se frământeze mult. Nu se știe încă, ce se va întâmpla în viitor, dar Americanii vorbesc tot mai mult de primejdia unui război. Ca o urmare a acestei neliniști, președintele Roosevelt i-s'au dat drepturi mari. S'au dat deasemeni unele mari pentru înarmarea țării și mai ales pentru înarmarea Americii pe mare.

Au fost și de acela cari au spus că America nu are de ce să se teamă. Așa a vorbit colonelul Lindberg. Lui i-a răspuns foarte aspru senatorul Aynes. După cum se vede, încă în America lucrurile plutesc în necunoscut.

Ce face Italia?

Într-o cuvântare ținută în orașul Milano, contele Ciano ministrul Italian a spus că Italia așteaptă numai cuvântul dlui Mussolini.

În acest timp mai multe ziare italiene scriau acelaș lucru. A venit apoi și serbarea înțelegerii dintre Italia și Germania, înțelegere numită pactul de oțel, așa că lumea credea că s'a apropiat ceasul, când Italia va intra în război, alături de Germania.

S'a crezut că ziua aceasta va fi 24 Mai, când dl Mussolini avea să țină o însemnată cuvântare, în orașul Neapole. Cuvântarea aceasta atât de așteptată de lumea întreagă nu s'a mai ținut.

Sunt poate și aici unele lucruri, cari o presc, ca Italia să-și spună cuvântul din urmă.

De ce se teme Egiptul?

După cum se știe, Egiptul este una din țările cari se simte mult primejduite.

Țara aceasta are o mare însemnătate între popoarele arabe și cuvântul ei este întotdeauna ascultat. Afară de aceasta într'un război în Mediterana are o însemnătate deosebită, căci este așezată la răscrucea drumurilor din trei continente: Asia, Africa și Europa. Mai are apoi canalul Suez, un drum minunat spre apele de miazăzi și spre care se îndreaptă mereu gândurile Italiei. Iată de ce se teme Egiptul. De un atac al unei alte țări.

Se spune că în Libia Italiană sunt peste 120 mil de soldați și numeroase avioane, cari foarte ușor se pot apropia de granița egipteană. În Abisinia se află deasemeni cam la 150 mil de soldați deprinși să înfrunte războiul, iar din Dodecanez coasta egipteană poate fi ușor atacate de aeroplanelor dușmane.

Acestea sunt temerile Egiptului. Din această pricină guvernul egiptean a și luat mari măsuri de apărare.

Griji și dinspre Japonia

Războiul din Europa i-a făcut și pe Japonezi să se miște. De soarta acestui război Japonia n'a prea vrut să știe. Și-a purtat înainte războiul cu Chinezii.

Schimbările din Europa au făcut-o însă să se neliniștească. Mai întâi a fost îngrijorată de o schimbare în stăpânirea Indiilor Olandeze. Acum se pare că o îngrijorează și mai mult războiul din Europa, căci se teme de mari schimbări și în Răsăritul îndepărtat.

Veștile, cari veniau din Tokio, vorbeau de o schimbare a politicii japoneze și de o împăcare cu China.

Marea bătălie din Franța

Luptele crâncene, începute în dimineața zilei de 10 Mai, au continuat cu înverșunare în toată vremea.

În 15 zile de luptă Germanii au înaintat aproape 500 de kilometri. Trupele lor au ajuns în mai multe locuri pe coasta mării.

După ce au ocupat Olanda, luptele s'au dat în Belgia și pe pământul Franței.

Trupele germane au spart frontul pe râul Meusa și au trecut pe pământul Franței, înaintând în formă de pungă. La sfârșitul săptămânii acestea au ajuns la râul Somme, orașele St. Quentin, Amlens, Rethel, Sedan și Longwy. Pe linia aceasta, mai ales pe râul Somme, se dau lupte crâncene cari amintesc de luptele din 1914. De la Valenciennes și Cambrai trupele germane au înaintat spre răsărit, atingând coasta Mării Măneclii în mai multe puncte, ca la Montreuil sur mer. Prin această înaintare o parte din armata franceză și belgiană, aproape un milion de oameni, a fost încercuită în partea de miază-noapte a Franței și Belgiei.

Pentru a ieși din aceasta încercuire, trupele aliate, sprijinite de puternice care blindate și tancuri, au atacat puternic între Arras și Valenciennes. Lupta s'a dat în dimineața zilei de 23 Mai și a fost una din cele mai crâncene, din câte sunt cunoscute în istorie. S'au dat numeroase atacuri și contra-atacuri cu pierderi grele din amândouă părțile. În cele din urmă Germanii au rupt frontul francez și la Arras și au înaintat spre miază-noapte, către coasta mării. Trupele lor au ocupat după lupte crâncene, date și pe străzi, orașul Boulogne, apoi s'au îndreptat spre Calais, un alt port mare, așezat pe coasta Mării Măneclii. Pentru cucerirea acestui oraș încă se dau lupte crâncene.

Ocuparea porturilor franceze de pe coasta mării, l-a apropiat pe Germanii și mai mult de Englezi, cari se văd tot mai primejdii. Se așteaptă acum răspunsul Angliei.

În cealaltă parte a frontului, în Flandra, trupele engleze și belgiene luptă cu mare vitejie dealungul râului Escaut.

Trupele germane au înaintat în regiunea Andenarele și au trecut râul Lys, apropiindu-se tot mai mult de coasta mării.

Franța și Anglia hotărâte să lupte până la biruință

În vreme ce luptele continuă cu înverșunare, pe toate fronturile, au umblat numeroase știri despre situația grea în care se găsește Anglia și Franța. Se spunea adică, că între Franța și Anglia ar fi unele neînțelegeri, că aceste două țări sunt slăbite și că Franța ar vrea să încheie pace cu Germania.

Ca răspuns la aceste știri s'a arătat, și de la Londra și de la Paris, că armatele aliate nu sunt deloc slăbite și că între Franța și Anglia nu este nici o neînțelegere.

Aceste țări sunt hotărâte — spun telegramele din Londra și Paris — să poarte războiul până la biruința cea mare.

Mari schimbări între comandanții armatei franceze

Săptămâna aceasta a adus mari schimbări și între conducătorii armatei franceze.

Generalul Weygand a fost numit comandant al tuturor armatelor aliate. De el Francezii leagă nădejdi mari și-l socotesc ca pe omul care este în stare să mântuie Franța.

Generalul Weygand a făcut mari schimbări și între comandanții armatei franceze. A înlocuit pe 15 generali de divizie și corpuri de armată.

Acest mare general este om bătrân, de 73 ani, dar cu toate acestea încă foarte viguros.

Belgia a încetat luptele

Mai nou s'a anunțat că Belgienii au pus jos armele. Cu toate că o parte din guvernul belgian, care se află la Londra, nu s'a învoit, regele Leopold a sfătuit pe soldații săi, să pună jos armele și să înceteze luptele. În felul acesta câteva sute de mii de soldați au fost scoși din luptă, rămânând în război numai Franța și Anglia.

De ce a pierit Polonia

Ce spune un fost ministru polon despre căderea țării sale

Un fost ministru polonez, dl Ignacy Matuzewski, a scris într-o revistă poloneză din Paris un articol despre cauzele căderii Poloniei.

Una din pricinile slăbiciunii Poloniei a fost sărăcia. Polonia a pierit, în mare parte, pentru că a fost săracă.

Orașele ei, când a început războiul, au fost lipsite de tunurile, cari să le apere de prăpădul aeroplanelor. Spitalele nu aveau leacuri și legături pentru răniți, iar oștirea nu avea avioane, aproape de loc. În întregă țară nu erau decât 338 de tunuri de apărare, împotriva aeroplanelor.

Pământ sărac

Pământul Poloniei — spune fostul ministru — nu este prea roditor. În măruntăiele lui nu se ascund bogății de metale, cărbuni și alte bogății, ca în pământul altor țări. Calea spre ocean, drumul spre bogățiile altor continente, era grea. Afară de aceasta Polonia a avut puțin răgaz de pace. Pe pământul ei s'au dat încontinuu lupte mari cari au secătuit și sleit țara de cele din urmă bogății.

Lume nedreaptă

Pricina acestei sărăcii mari nu era însă numai sărăcia pământului, mai era și altceva. Era împărțirea nedreaptă din bunurile țării, împărțirea nedreaptă din drepturile și scutițiile legii.

În pierduta Polonie, erau două tabere de oameni, între cari se căsca prăpastia nedreptelii împărțirii și orânduiri. De o parte era tabăra acelor cari aveau totul, ca să poată trăi o lume fericită și de huzur; iar de cealaltă parte erau cei mulți, tabăra celor 22 milioane de țărani, cărora li-se luase ori ce puțință de un trai mai bun, a căror pământ era prea puțin ca să le poată asigura o viață mai omenească și prea mare pentru un mormânt.

Întregă economia Poloniei era rău orân-

duită. Lumea cărturarilor și a celor dela orașe își trăia viața din sărăcirea plugarilor.

Politica Poloniei nu căuta să cunoască răul în rădăcina lui, să pătrundă amarul celor mulți, cari robotiau într'un pământ neroditor fără nici un folos. Cunoștea numai vorbă goală și minciuna. Nimenia nu încerca, să pună degetul pe rană, să curme răul din rădăcina lui. Umblau și acolo în vremurile bune, așteptând să vorbească de dragoste pentru săteni, pentru sărăcia lor, cu foarte puțină înțelegere față de amarul lor și cu dorință de îndreptare. Tot era numai praf și fum.

S'au făcut multe lucruri bune în Polonia spitale gratuite, școli gratuite și câte altele. Toate erau pe socoteala țărânilor, plățile pentru țărani, însă nici una nu era pentru țărani.

Urișul orb: țărani

Țărânilmea era asemeni unui uriaș orb care nu știa unde să meargă și se lăsa condus de vocile amăgitoare ale celor din jur. Umerii acestui uriaș nepriceperea celor de cârmă a știut așeza numai lanțuri și greutăți în întărirea țării. Așa era Polonia de după război și așa a găsit-o atacul puternicului ei vecin, Germania.

În ceasul, când țara trebuia apărată, milioanele de țărani n'au găsit sabia cu care să lupte. Lumea conducătorilor, a celor din orașe n'a căutat, în cei 20 de ani de pace, să facă sească munca plugarilor, să o schimbe în armate puternice. A fost o lume, care n'a știut să facă nimic, fără numai să trăiască. În Polonia țărâna nu s'a gândit la viitor, la ceea ce poate veni. Așa s'a întâmplat apoi că vremurile au găsit-o nepregătită și a trebuit să se supună năvălitorului.

Doamnele noastre dela Cluj au înzestrat 100 paturi la spitalul militar

Totdeauna am fost de părerea că

unde-i unul nu-l putere
la nevoi și la durere;
unde-s doi puterea crește,
și dușmanul nu sporește.

Intovărișirea face minuni, mai ales dacă e condusă bine.

Trecând zilele trecute prin Cluj, am văzut că „Reuniunea Femeilor gr. catolice din Cluj” de sub conducerea doamnei prezidente Zina Dr. Boilă a adunat cu hărnicie de albină, înaintea de câneapă, ștergere, cearceafuri, pânză, perne și bani, și nu s'a ostoiat până nu a putut înzestra 100 (una sută) de paturi dela Spitalul Militar din Cluj cu toate cele de lipsă.

Din război

O icoană din războiul din Franța. Un grup de soldați încearcă să treacă un râu cu barca. Poate că pe malul celălalt ei încearcă ultima rezistență împotriva dușmanului năvălitor. Viața războiului de acolo pătrunde tot mai mult în lume și țările se pregătesc mereu.

La aceasta le-au ajutat însă și doi preoți, al căror nume nu-l putem retăcea, și anume: pâr. protopop *Victor Gergely* din Ghimeș-Făget a adunat în acest scop 43 kilograme fuior de cânepă, iară pâr. *Victor Socol* din Șarmaș: 23 gheme de tort, 1 ghem de lână, 5 ștergare, 1 servet, 5 și $\frac{3}{4}$ coți pânză și 1188 Lei.

În orășul Cluj aceste doamne au adunat o mulțime de bani, contribuind, în frunte cu Preasfințitul Dr. Iuliu Hossu, toată lumea foarte mult.

Astfel aceste doamne au aranjate, astăzi 100 paturi în 11 saloane, dintre cari 9 pentru soldați și 2 pentru ofițeri.

Noi nu avem decât cuvinte de laudă la adresa acestor femei, dar mai ales la adresa doamnei prezidente Livia Dr. Boilă. Faptele vorbesc!

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Serbare școlară. Elevii Școlii Normale de învățători din Blaj, conduși de pâr. Gr. Friciu și Celestin Cherebeșiu, au aranjat o frumoasă serbare religioasă. Serbarea a avut loc duminică în 26 Mai în sala Palatului Cultural, cu un frumos program de cântece și o piesă religioasă „Fiul Păgân”.

Serbarea premilitarilor. Ziua sfinților împărași Constantin și Elena, a fost sărbătorită și la Blaj, cu mare însuflețire de către premilitarii acestui subcentru. Împăratul Constantin este patronul premilitarilor, așa că această zi a fost o sărbătoare mare pentru toți premilitarii din țară. La Blaj, după slujba religioasă din cele două biserici românești, a fost o frumoasă serbare premilitară pe stadionul de pe Câmpul Libertății. A vorbit dl. maior Bărbulescu.

Mulțumită. Parohia română unită din Bucurdea Vinosă mulțumește și pe această cale dlui Iuliu Albin pentru ajutorul de 2000 lei, care l-a dat și în anul acesta bisericii române unite din Bucurdea Vinosă.

Pedepsit pentru că și-a părăsit nevasta. Tribunalul din județul Bihor a pedepsit pe săteanul Isala Pusta din Tulca pentru că și-a părăsit nevasta ca să trăiască cu altă femeie. Ori cât s'a plâns și s'a rugat bietul Isala, judecătorii s'au arătat neîndurători și s'au cinstit cu câteva zile de închisoare. I-au lăsat însă și o ușură de scăpare, anume să se întoarcă acasă și să se poarte bine cu nevasta. Dacă după trei ani aceasta îi va da dovadă că s'a purtat bine cu ea, atunci s'ar putea ca și cinstitii judecători să-l lerte și să-l șteargă pedeapsa. Până atunci însă bietul Isala trebuie să se poarte cum știe el mai bine cu nevasta, că de nu, aceasta nu-i dă adevărită și întră omul la răcoare.

Nenorocirea unui sătean care a scăpat dela înec pe alții. În comuna Iiva din județul Năsăud s'a întâmplat o nenorocire, care a adus multă durere într-o familie de oameni săraci. Un copil din acest sat, voind să treacă o punte peste valea Iivei, care venia umflată de ploi, a căzut în apă. Oamenii cari erau pe țărm au privit cu groază la copilul luat de valuri. Nici unul n'a încercat însă ca să-l dea ajutor. Toți l-au rugat pe săteanul Vasile Pralea, ca să-l scape el. Vasile Pralea s'a aruncat în valuri, a prins copilul și l-a dat

INVATAȚURA ZILEI:

Oala râioasă umple toată turma

Pentru vindecarea vitelor de râie și pentru a le feri de boli și insecte, întrebuițați

LEȘIA DE TUTUN

De vânzare la toate depozitele C. A. M.

În bidoane 1 kgr. Lei 35 și în bidoane de 2 kgr. Lei 70. În bidoane mari a 20 kgr. prețul este de lei 25 kgr. În bidoanele cumpărătorilor loco manufactură, prețul este de Lei 18 kgr.

Se pot comanda și prin orice debit de tutun

C. A. M.

LEȘIE DE TUTUN

CASA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI

celor de pe țărm. Când a fost să iasă și el, n'a mai putut. A fost cuprins de sgârcliri și n'a mai avut putere să înoate. Nimeni din cei cari priveau de pe țărm, cum se scufundă, n'a sărit să-l dea o mână de ajutor și bietul Vasile Pralea a murit, încercând să mântuiască viața altora. Copilul, pe care el îl scăpase dela moarte în ziua aceea, era al șaptelea. Lui nu s'a găsit însă cine să-l dea ajutor și a trebuit să moară. După el au rămas soția și trei copilași, cari nici de mâncare nu au.

Pățania unui Olandez cu bani mulți. Întâmplarea s'a petrecut la Londra, în Anglia. Gazetele de acolo scriu că este vorba de un om mititel și slab, care are însă o avere mare. Nenorocul este că el este la Londra, iar averea la Amsterdam în Olanda. Olandezul plecase la Londra cu afaceri, după ce avusese însă grijă să-și închidă bine averea, numai diamante și scumpețuri, în preț de câteva zeci de milioane de lei, într'un cufăraș și să ia cheia cu el. Întâmplările cari au venit peste Olanda l-au făcut să nu se mai poată întoarce să-și ia bănetul. Acum va trece multă vreme până i-se va mai îngădui să treacă granița, iar atunci cine știe dacă n'or fi fugit și diamantele.

Țărani „credincioși pământului”, decorați de dl Mussolini. Nu pare să fie ceva mai frumos pentru un plugar decât dragostea de pământul său, din care și scoate pâinea lui și a familiei. Nu demult, în Italia, dl Mussolini a premiat pe țărani cari au lucrat pământul lor vreme îndelungată. Au fost premiați cu premii în bani, 82 de astfel de țărani „credincioși pământului”. Unii dintre acești plugari au vechime de peste 100 de ani pe acelaș pământ. Cea mai veche familie se găsește de 13 veacuri pe acelaș pământ. În cuvântarea pe care a ținut-o, dl Mussolini și-a arătat bucuria că sunt astfel de familii de țărani credincioși pământului. A îndemnat pe țărani să aibă o dragoste cât mai mare față de pământul pe care-l muncesc și să nu-l străineze.

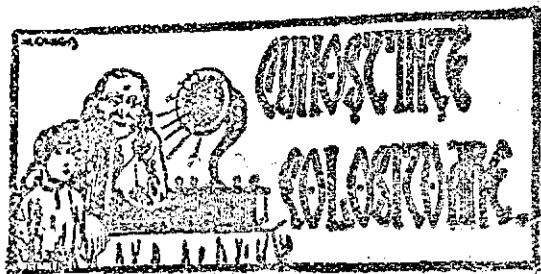
A jucat așa de mult, încât a murit la joc. O întâmplare tristă s'a petrecut în comuna Drăgești din Bucovina. Feciorii mai de frunte ai satului a făcut o petrecere, la care au chemat toate fetele. Printre fete se afla și Anița Hangău, cunoscută ca o mare jucăușă. Petrecerea a început de seara și a ținut până

noaptea târziu numai într'un joc și un cântec Anița Hangău a jucat într'una, nelăsând să-i scape nici un joc. Târziu după miezul nopții s'a simțit cuprinsă de o oboseală mare. Totuși a continuat să joace înainte, căci nu voia să-și dea de minciună falma de mare jucăușă. În mândria ei, biata fată nu și-a dat seama că inima nu o mai ajută și deodată, când jocul era mai îndrăcit, s'a prăbușit moartă în brațele feciorului care o juca. Medicul chemat să-i dea ajutoare n'a putut să vadă decât că a omorât-o jocul. Nici jandarmii n'au avut ce căuta, căci vinovat de moartea ei nu era nimeni.

Fostul împărat al Germaniei Wilhelm al II-lea se reîntoarce în Germania. După războiul cel mare din trecut, împăratul Wilhelm al II-lea s'a refugiat în Olanda. Acum, după ce Olanda a fost ocupată, se vorbește tot mai mult, că fostul împărat al Germaniei se va reîntoarce în Germania. El își va lua reședința la o moșie a sa din Prusia, unde va rămânea în toată vremea, fără de a mai face politică. Acestea sunt condițiile pe cari guvernul de azi al Germaniei le-a pus fostului ei împărat de odinioară.

Ursul năvălaș. Mai mulți păstori din Jugoslavia au povestit o întâmplare foarte interesantă, petrecută în munții lor cu un urs. Pe când își duceau turmele la păscut au văzut pe o stâncă un urs mare, odihniindu-se la soare. În loc s'o ia la sănătoasa, când a zărit ciobanii, ursul s'a sculat foarte mânios și a început să-i bată cu pietri. Zadarnice au fost toate strigătele ciobanilor, că nu au avut ce-i face. Moș Martin s'a arătat tare meșter la ochire, cu bolovanii mari cât capul și vreascuri groase, așa că în cele din urmă, ciobanii au dat cinstea pe rușine și au luat-o la fugă. Văzând că l-a biruit, ursul l-a urmărit multă vreme, aruncând în ei cu pietri.

† **Dr. Ioan Marianescu**, canonic lector, prelat papal, vicar general episcopesc, a adormit în Domnul, după lungi și grele suferințe, Vineri, 17 Mai 1940, la orele 13, provăzută fiind cu sfintele taine. Rămășițele pământești ale adormitului au fost așezate spre vecinică odihnă Sâmbătă, 18 Mai, la orele 18, după serviciul funebrel ce s'a oficiat în biserica catedrală din Lugoj. Dilectul Lugojului, căreia stălp puternic i-a fost, îl păstrează pururea memoria binecuvântată. — În veci pomenirea lui!

Cultura legumelor

În ultimul timp ne-am văzut strămtorați de cele mai trebuincioase alimente cari pot înlocui cu folos carnea și celelalte. — În județul Târnava Mică toate aceste legume se produceau de grădinarii bulgari, cari îndestulau orașele și de celea mai multeori, spre durerea noastră, și pe sătenii noștri, cu tot felul de legume. — Te durea sufletul când vedeai că țărancele noastre dela sate cumpără legume regulat dela acești bulgari, grădinari de meserie, iar la sate rămăneau grădini întregi necultivate și pline cu urzici.

Această îndeletnicire, din cele mai bănoase, nu trebuie să o disprețuim. — Sunt obișnuite femeile noastre în mare parte, să dea o ferdelă de porumb pentru una de morcovi sau pătrânjel.

Dar, nu numai pentru beni trebuie să dăm o deosebită însemnătate legumelor, ci și pentru altceva. Nimic nu te leagă mai mult și nimic nu-i mai frumos, decât a avea în gospodăria ta o casă și o grădină frumoasă de legume, cu poame și flori.

Pe lângă toate acestea o parte din legume au însușiri de-a vindeca diferite boli. Unele sunt răcoritoare și aproape toate sunt foarte sănătoase pentru trupurile slăbite din cauza hrănirii cu prea multă carne. — Medicii au băgat de seamă că trei sferturi din bolile cari bântuie azi în lume, sunt datorite mâncărurilor de carne, foarte greu de mistuit.

În rădăcinile legumelor (morcovi, pătrânjel etc.) se găsesc vitamine, adică un fel de materie ce sporesc sănătatea omului. — Pelagra, o boală grea care bântuie des, se ivește din cauza lipsei din corpul omului a acestor vitamine, care se găsesc în legume. — Pe de altă parte, alt gust au mâncărurile pregătite cu legume, decât atunci când sunt fierse în apă goală. Omul le mănâncă mai cu poftă și se prind de el mai bine. De altfel, țărânul nostru, datorită credinței lui creștinești, în posturile lungi pe care le ține, legumele (fasole, varză acru, ceapă, murăturile etc.) fac aproape singura lui hrană.

Mâncărurile cele mai hrănitoare sunt: grăsimea, slămina sărată, untul, brânza, orezul, pâinea, carnea de vită, ouăle, laptele, etc.

Unele legume, ca linte, fasolea uscată, mazărea etc. sunt chiar mai hrănitoare decât carnea și mai ales dacă se amestecă cu grăsime.

De exemplu: 3 kgr. de cartofi au puterea hrănitoare a unui kgr. de pâine. Dacă se prăjesc cartofii în grăsime, atunci 1 1/2 kgr. de cartofi înlocuiesc 1 kgr. de pâine.

Socotind acestea, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a făcut cele mai mari înlesniri oamenilor dela sate, ca să-și poată cumpăra și cultiva legumele de cari au lipsă în gospodărie. În județul Târnava-Mică, pe lângă semințele ce s'au vândut cu mare reducere, s'au mai făcut în fiecare plasă răsadnițe (melegar) cari se găsesc la la Pepiniera Camerei Agricole din comuna Cornești precum și, în mare parte, pe la școlile primare sau la bunii gospodari, de unde se împarte răsad cu 90% reducere pentru femeile sărace.

Trebuie deci, ca fiecare țărân să cultive în gospodăria sa, cel puțin legumele necesare pentru trebuințele proprii.

Este timpul, să ne gândim serios la acest lucru, mai ales în vremurile grele de astăzi.

Ing. Agr. Dumitru Muntean

Poșta gazetei

Glatz Adalbert nr. 6492. Abonamentul începe în 6 II 1939, din Sept. 1939 merge pe adresa Mocan I. Până la sfârșitul lui Mai 1940 aveți de plătit Lei 200.

Cernat G. Nic. 6241. Dela noi foaia se trimite în fiecare săptămână. Am făcut reclamațiile la poșta.

Dnei Melania Prodanciu 1867. Vă rugăm să ne credeți că de aici ziarul Vă merge regulat. Noi am protestat la poșta. Vă rugăm cercetați și Dvoastră.

Popa Vasile 5362. Ați scris că ați trimis 150 Lei pe 1940, dar ați avut o restanță de 75 Lei pe 1939, așa că pe anul în curs s'au într'oduc numai 75 Lei. Ați abonat foaia în 31 Dec. 1938, când ați trimis 75 Lei.

Tudor Puchiu 5279. Aveți restanță pe 1939 și 1940. Cobitis Ioan 5531. Gazeta vă merge la Cluj din 12 V 1939, la dep. de locomotive, după cum ne-ați scris Dvoastră pe o cartă postală. Aveți restanță pe 1938 Lei 100, pe 1939 Lei 150 și pe 1940. Lei 150.

Chităm cu mulțumire următoarele sume:
Câte 150 Lei: I. Bondrea 6998, Hopârteanu T. 2524, N. Cernat 6241, V. Mărginean 3112, V. Popa 6362, Dncea Gh. 415, Costescu I. C. 61, P. Novac C. 61, I. Brânzeu 807, Mânăstirea Moiseiu 5464, Șt. Tecaniu 6703, A. Dragoș 5570, R. Budiuți 1415.

Alte sume. I. Todoran C. 17 Lei 500, Stan I. 5264 Lei 75, F. Lafonten 5905 Lei 75, Mel. Prodanciu 1867 Lei 87, V. Berinde C. 247 și 1164 Lei 500, Parohia rom unită Lonea (7002, 7003 și 7004) Lei 425 V. Dohan 5682 Lei 400.

Construcția Târnăveană S. A. Diciosânmartin

CONVOCARE

Construcția Târnăveană S. A. Diciosânmartin își va ține

Adunarea generală ordinară

la 10 Iunie 1940 ora 6 p. m. în sala mică „Carpați” Diciosânmartin, la care acționarii sunt invitați cu acea, că bilanțul examinat de comitetul de cenzori împreună cu raportul, care va fi prezentat adunării generale, sunt depuse în biroul societății în Dâmbău.

ORDINEA DE ZI:

1. Emiterea unei comisii pentru luarea în seamă a acțiunilor depuse și raportul acestia.
2. Raportul consiliului de administrație despre anul de gestiune 1939 și prezentarea încheierilor de conturi.
3. Raportul comitetului de cenzori.
4. Propuneri.

În sensul statutelor drept de deliberare și votare are numai acel acționar care și-a depus acțiunile proprii, respectiv, în caz că reprezintă pe altul, acțiunile acestuia și documentul de împuternicire dela el, cel mai târziu până la 3 Iunie 1940 a. c., la cassa firmei Construcția Târnăveană și pe sama sa a fost extradat bilețul de votare.

În sensul art. 9, din statute, ca reprezentanți ai acționarilor absenți pot să exerciteze dreptul la adunarea generală numai împuterniciții majori și numai în baza procurii în forma prescrisă.

Diciosânmartin, la 25 Maiu 1940.

Bilanț general la 31 Decembrie 1939

Stabilimente 1.326.074,76; Instalațiuni 399.667,07; Material 4.668; Mărfuri 193.107; Efecte 10.372,50; Cassa în numerar 1.421,02; Pierdere 1.434.641,65; Total Lei: 3.369.952.

Capital 2.000.000; Fond de rezervă 18.000; Fond ptr. amortizare 2.800, 20.800; Cont curent 1.349.152. Total Lei: 3.369.952.

Contul de Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1939

Gazul metan 235.309; Cont fabricațiuni 8.656; Cont cheltuieli 86.665; Cont Dări 158.658; Cont Dobânzi 20.756; Cont funcționari 123.423; Cont muncitori 243.582; Pierdere la 1938 1.466.528,65. Total Lei: 2.343.577,65.

Cont Mărfuri 908.936; Pierdere 1.434.641,65. Total Lei: 2.343.577,65.

Diciosânmartin, la 31 Decembrie 1939.

Consiliul de Administrație
Construcția Târnăveană S. A.

71 (1-1)

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni,

Nr. G. 305 - 1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că baza deciziei No. G 1842/1931 a Judecătorei Blaj în favorul reclamantului „Banca Târnăveană” Anonimă Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy termen de licitație pe ziua de 3 Iunie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Bucerdea grănoasă la domiciliul urmăriților unde se vor vinde prin licitație publică jud. 4 porci, 2 vaci, 2 șuri, 1 coșer, 1 mașină de sut „Singer” etc. în valoare de 17.490 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 13 Mai 1940.

72 (1-1)

DRAGOȘ BUCUR, portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni,

No. 2726 - 1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că baza deciziei No. G. 2726/1931 a Judecătorei Blaj, în favorul reclamantului Groza Ioan, repr. prin adv. Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 508 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Iunie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Blaj domiciliul urmăriților unde se vor vinde prin licitație publică jud. 1 șură și 1 scroafă în valoare de 5000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 15 Mai 1940.

73 (1-1)

DRAGOȘ BUCUR, portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni.

Nr. 183/1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că baza deciziei Nr. G. 2344/1939 a Judecătorei Blaj în favorul reclamantului Karl Pelz, repr. prin Dr. Ioan Bianu pentru încasarea creanței de 5290 Lei acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Iunie 1940 orele 4 la fața locului în Bălcaci, la domiciliul măritului. Nr. 172 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 cai în valoare de 600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 16 Mai 1940.

74 (1-1)

DRAGOȘ B. portărel

Nr. 171/1939

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că baza deciziei No. G. 2893-1939 a Judecătorei Blaj în favorul reclamantului Dr. Constantin Oltaru pentru încasarea creanței de 6500 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Iunie 1940 orele 6 p. m. la fața locului în Broșteni la domiciliul urmăriților Nr. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 hambar, 40 feldere grâu, 1 masă coteț, 1 ladă și turage în valoare de 3700 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 15 Mai 1940

69. (1-1)

portărel, B. DRAGOȘ

De vânzare. Un taur zimental de 1 an și 5 luni. Doritorii să se adreseze la Șteu Ioan primar în Bucerdea grănoasă j. Tr. Măg. Nr. 70 (1-1)

Citiți cu toții

„Cărțile Bunului Creștin”

Toate aceste broșuri sunt scrise de pr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Prin BONURI DE INZESTRARE
Vă apărați viața și căminul